La cançó de Rubèn

POEMA (FRAGMENT)

LA VERGE

L'esguard de Déu omplint l'espai admiro,
i em sembla ser una bolva de llum:
i a dintre meu hi miro
la plenitnd d'un sol que no es consum.
El Fill diví viu dintre meu. M'espanta
ma indignitat: sóc en la terra un cel.
La meva ànima plena de goig canta
com mar encès del més formós estel.

Un dia al món l'oferiran mos braços;
ara tot és per mi,
que està lligat amb forts, maternals llaços
amb el meu cor, el blanc Anyell diví.

Infant: la humana escòria
us serveix de bressol!
Sostingueu ma flaquesa en tanta glòria:
gota de cera sóc en flams de sol.

I és el meu cor una caixa petita
per a guardar-hi dels cels el tresor;
en test de fang, de bellesa infinita
hi ha brotat la flor.

No anhelo pas el perfum de cap rosa,
no m'atreu cap estel:
de tota bella cosa
en mi se troba l'essència i l'arrel.

Sóc ric palau amb les portes tancades;
somnia en ell l'Amor, Amo dels móns;
i està esperant totes mes abraçades
i mos primers petons.

Al firmament canta, riu i palpita
el sol que un dia l'Etern sorgir féu;
i en mon ésser minúscul habita
la majestat de Déu!

† FRANCESC VIVER, PREV.

MOSSEN FRANCESC X. VIVER I PUIG

1877 1955